

Zijn fokkerijresultaten met Orange, Rebelle en Linotte spreken tot de verbeelding. François Picard weet Blonde d'Aquitaines te fokken door een heel eigen filosofie. 'Vijf lijnen maken bij ons een uniforme veestapel.' Over de 'kleine' fokker uit Bretagne die een grote werd.

Enorm groot is hij. En 1450 kilo zwaar. Geen wonder dat Rebelle niet in de klauwbekapbox past. Toch moeten zijn klauwen bekapt worden om in 'optima forma' in de keuringsring te verschijnen. De voorlader moet eraan te pas komen om de poot van de Blondestier op te takelen. Rebelle ondergaat de imponerende behandeling gelaten, terwijl de klauwbekapper secuur met de slijptol de klauwen opnieuw vorm geeft. Alle aandacht werpt zijn vruchten af. De zoon van Jocko werd reservekampioen op de nationale keuring.

François Picard uit Caro is de fokker van Rebelle en over stieren heeft hij een eigen mening: 'Goede stieren ken ik niet en slechte ook niet.' Hij kan zijn gedachtegang uitleggen aan de hand van twee Blonde d'Aquitainestieren die zeer verschillend van type zijn. 'Zijn' Noe (v. Hibernatus) is met ruim 1350 kilo een kolos. Hij is vleestypisch van voor naar achteren met een iets donkerder kleur.

Naast Noe staat Rocker, een ander type stier, op de stand. Hij is nog net een paar kilo zwaarder dan Noe, maar met veel lengte en hoogte, terwijl ook zijn lichtere kleur een meer fokgericht type aangeeft. De beide stieren zijn een wereld van verschil. Picard zal zijn oordeel niet uitspreken over welke de beste is. 'De kwaliteit van de stier hangt vooral af van de koe waar je hem op gebruikt', geeft Picard aan. 'Beide stieren kunnen nut hebben. Bij koeien die meer vlees kunnen gebruiken, krijgt Noe kansen, terwijl de juist meer beveesde en wellicht kleinere dieren het met de stier moeten doen die meer rek en maat geeft.'

Vijf verschillende stieren

Het verhaal stopt niet bij deze twee stieren. Picard heeft er wel vijf op stal om zijn koppel moederdieren van 110 stuks te dekken. De vijf stieren staan ieder afzonderlijk model voor vijf fokkerijlijnen waarbij ook de koeien in vijf groepen ingedeeld worden. 'Ja, ik selecteer de koeien tot een groep van zo'n twintig dieren', vertelt hij over het geheim van zijn fokkerij. 'Bij elke groep komt een stier die de koeien kan geven wat ze in exterieur nodig heb-

ben.' Picard pakt een stuk papier en begint zijn fokkerijplan uit te tekenen. In het midden van het papier komt een dikke stip te staan. 'Dat is de ideale Blonde, daar willen we naar toe.' Om deze stip heen zet hij vijf kleine stippen die met een lijn naar het middelpunt gaan. 'Deze kleine stipjes zijn de stieren die ieder zo hun eigen sterke punten inbrengen: vlees, maat, lengte en noem zo nog maar op.' De theorie die ten grondslag ligt aan deze fokkerij noemt

hij compensatieparing. Picard zoekt naar de stier die de tekortkomingen van een koe kan compenseren om zo de ideale Blonde te fokken. 'Na elke kalving weet ik binnen twee maanden hoever ik gekomen ben in mijn streven naar de ideale koe. Want je komt natuurlijk nooit in één generatie waar je zijn wilt.'

Of hij zijn ideale koe al gefokt heeft? Ja, klinkt het resoluut en overtuigd. 'Linotte, ze was in 2001 al kampioene in Parijs en daarna 'rappel'-kampioene en algemeen kampioene in 2003.' Hij glimt als het over de negenjarige Linotte gaat. 'Ze is 1312 kilo zwaar. Dat was een record in Parijs en dan wel over alle rassen heen.' De nalatenschap van Linotte is overigens ook imponerend, meent Picard. 'Ze heeft al zonen op het teststation. Ja, ze benadert het ideale rastype; zij is het middelpunt van mijn foklijnen.'

Van zijn imposante stier Rebelle is hij nog wat minder overtuigd. 'Die moet nog ontdekt worden.' Maar ook zijn afstammelingen lijken goed en daar gaat het om. Orange, nog zo'n top fokproduct van Picard, vertegenwoordigt de 'nieuwe' lijn. 'De combinatie Rebelle en Orange, die

François Picard: 'Een keuring is dé grote test'

kortgeleden is gestorven, lijkt heel goed', verzekert de fokker. 'Maar laat de jury het maar beslissen.'

Vanuit het Zuiden

Picard (57) is sinds 1982 in het plaatsje Cato in Bretagne met zijn Blonde d'Aquitaines aan het fokken. In het begin wilde het ech-

François Picard wil oude foklijnen in

Elke koe l

ter niet vloten. Hij wilde een aantal goede bloedlijnen binnenhalen, maar de fokkers uit het Zuiden wilden hun fokkerij niet afstaan, vertelt hij nog enigszins getergd. 'Ze wilden de bronnen in eigen hand houden.' Hij kreeg het wel via KI Midatest voor elkaar om acht dieren aan te kopen en vandaaruit verder te fokken. En nu kijken ze vanuit het Zuiden naar Bretagne, vertelt hij lachend. De fokkerij is duidelijk de passie, maar Picard is ook heel nuchter. 'De economie moet ook goed zitten, anders haal je geen bevrediging uit het werk.'

Ondanks alle inspanningen blijft de Blonde een heel divers ras. 'We moeten het ras stabiliseren. Juist door die vijf stieren gericht te gebruiken streef ik naar meer uniformiteit. Elke stier is op maat gesneden bij elke koe.' De keuring is in de hele fokkerijgedachte van Picard zeer belangrijk.

'Dat is de grote test. Daar kijk je hoe het met je ideale type staat en of je in het centrum van de fokkerij zit. Past die nog in de lijn van het stamboek? Hoe verhoudt zich die koe tot de andere dieren?' Wat Picard met respect zegt, is dat hij vooral ook goed oplet hoe andere vleesveehouders hun koeien fokken. 'Je moet nooit bedrijfsblind worden in de fokkerij. Mijn visie hoeft niet overeen te komen met die van andere fokkers. Daar moet je je wel van bewust zijn.'

Gebalanceerde stier

Hoewel Picard dieren heeft gefokt die precies in de rasstandaard passen, blijft er toch genoeg uitdaging in het fokken. De honger naar nog meer bloedlijnen is dan ook niet gestild. 'Ik zoek naar recht oude lijnen waar we in de fokkerij niet veel mee

gedaan hebben. Dat hebben we hard nodig voor de bloedspreiding', is zijn overtuiging.

Inmiddels is het eigen fokbedrijf uitgegroeid tot een soort teststation voor vele fokkers. Picard helpt bij het maken van de juiste stierkeuze. 'Zo'n lijn commercieel maken en verkopen hoort ook bij het fokken', zegt de sympathieke Fransman. 'Maar ik let er wel op dat een stier bij een veestapel komt waar die bij past.' Inmiddels ging er materiaal naar Duitsland, Nederland, Luxemburg, Ierland, Denemarken en Spanje. 'Fokkers willen ook een gebalanceerde stier om mee te fokken. Ik weet zeker dat ik met mijn fokkerij ook anderen kan helpen om steeds dichterbij de ideale Blonde te komen.'

Alice Booij

n in ere herstellen voor meer bloedspreiding in Blonderas

haar eigen stier

